

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: »Den etiske og den ethisk-religieuse Meddelelses Dialektik« : 1847

Citation: Kierkegaard, Søren: "»Den etiske og den ethisk-religieuse Meddelelses Dialektik« : 1847", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2010 , s. 2v. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-p364-txt-shoot-n368-7.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

P364:368:7

§ 3.

[a] »Virkelighed« er den existentielle Reduplikation af det Sagte. I Virkelighed at lære, at Sandheden udlees o: s: v: er, selv udleet og spottet at foredrage det. I Virkelighed at lære Armod er, selv fattig at lære det (profiteri – i den Forstand at profitere en Videnskab, en Kunst, ikke det at have Profit deraf). Forsaavidt ender al Underviisning i en Art Taushed; thi naar jeg existentielt udtrykker det, saa behøves min Tale ikke hørligen. Men her seer man Sandhedens Forhold til Virkeligheden. Lad En docerende have 1000 Tilhængere, naar han vil gjøre det Samme til Virkelighed, faaer han maaskee ikke een; de ansee det for »Overdrivelse.« I Forhold til »Virkelighed« har næsten alle Msker en Art Vandsky. De ville, at Læreren skal forholde sig til dem som en Svømmelærer, der i en tryk og »stille Time« udvikler for dem i et Værelse Svømmebevægelserne; men naar han siger: lad os saa springe ud, saa sige de Tak.

Om »Virkelighedens« Situation som væsentlig som egl. *conditio sine qua non* for ethisk Meddelelse.

[b] I det »at naae Virkelighed« ligger ogsaa, hvad baade Oldtiden og den oprindelige Xstd tænkte paa og exsequerede, at være til for Mængden, at leve og lære paa Gaden. Luther siger ganske rigtigt at egl. burde der ikke prædiket i Kirker men paa Gaden. Det hele moderne Begreb af en Præst som prædiker i en Kirke er lutter Sandsebedrag, egl. Digter-Forhold, det Existentielle repræsenteres i det Høieste ved en Forsikkring, »at dersom det fordredes – saa ...« Først naar det Ethiske og atter det Christelige saaledes gjøres til Virkelighed (og enhver anden Meddelelse er uethisk, altsaa uethisk Meddelelse af det Ethiske) saa fremkommer ogsaa hvad jeg bestandigt taler om: Dobbelt-Faren.

At det Ethiske ikke kan doceres, thi at docere det er at meddele det uethisk.